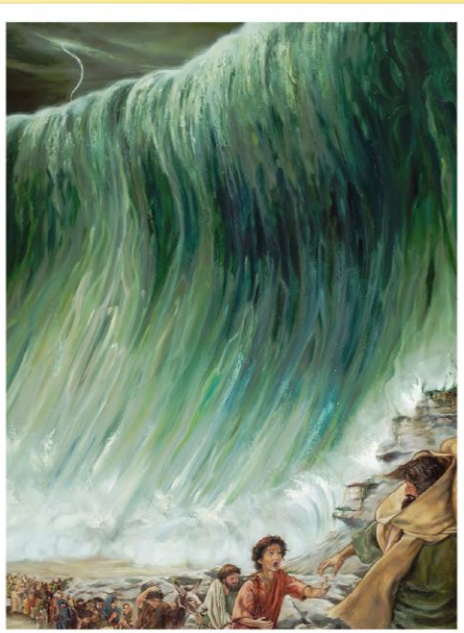
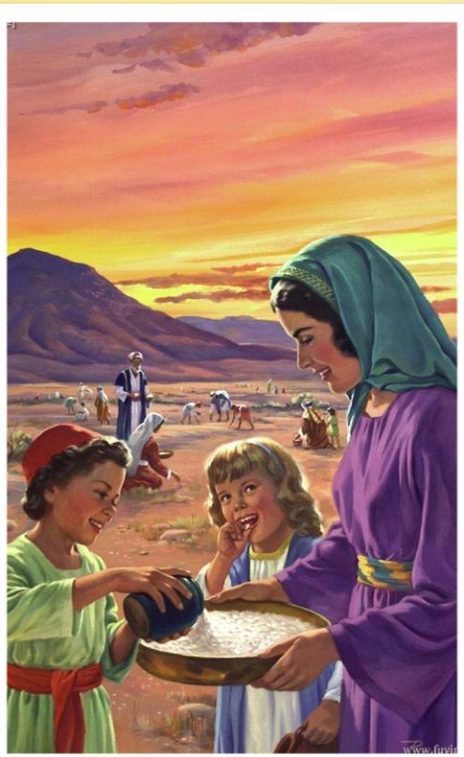
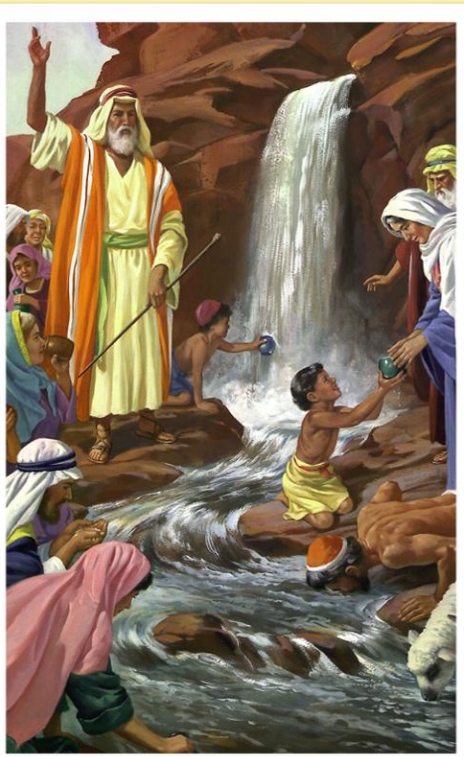
ଏବେ ଏହା ଶୁଣ!

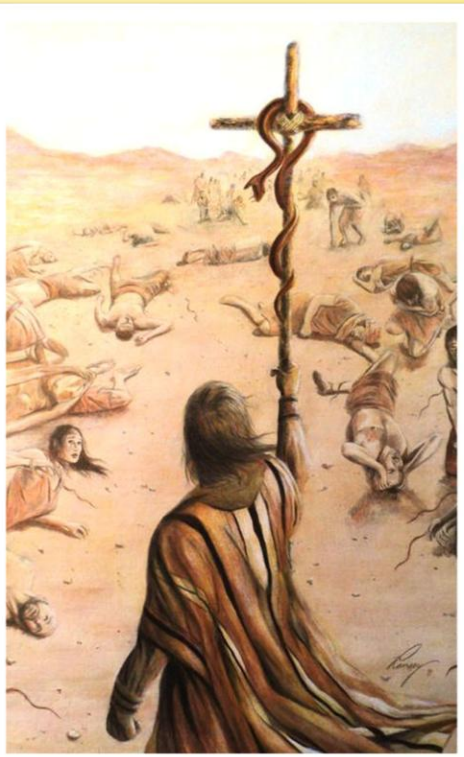


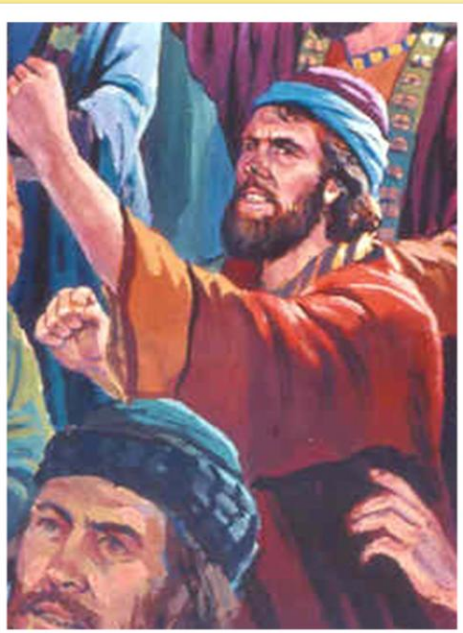
ପାଠ ୭, ନଭେମ୍ବର ୧୪, ୨୦୨୬ ପାଇଁ









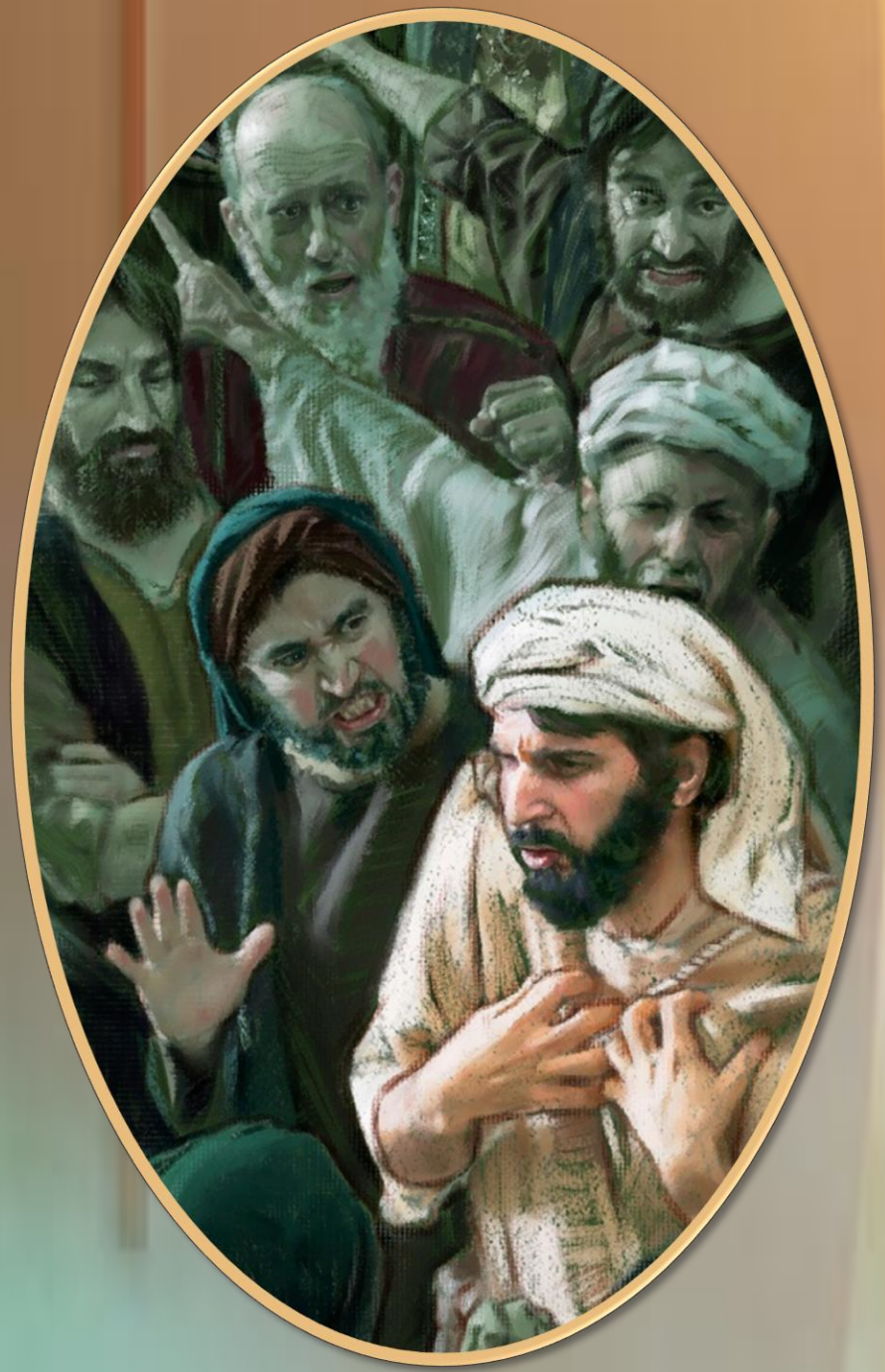




“ଏହିସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିଲା, ଆଉ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଯୁଗାନ୍ତ କାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି, ଏପରି ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚେତନା ନିମନ୍ତେ ସେହିସବୁ ଲେଖାଯାଇଅଛି।”

(୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୦: ୧୧)





ବାଇବଲର ଭାବବାଦୀମାନେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନୈତିକ ଆଦର୍ଶ ବଜାୟ ରଖୁଥିଲେ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଭକ୍ତି କରିବାକୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ, ପାପ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସତର୍କ କରାଉଥିଲେ ଏବଂ ସାନ୍ତ୍ୱନା ତଥା ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ।

ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରଚୁର ଭାବରେ ଉପକୃତ ହେଲେ।

ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଏହା ଆସା (୨ ବଂଶା ୧୫:୧-୮); ଯିହୋଶାଫଟ୍ (୨ ବଂଶା ୨୦:୧୪-୨୩); କିମ୍ବା ଅମସୀୟ (୨ ବଂଶା ୨୫:୭-୧୦)ଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଘଟିଥିଲା।

କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ଇସ୍ରାଏଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ସାଧାରଣ ଧାରା ନ ଥିଲା। ଅନେକ ସମୟରେ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଉଥିଲା। ଆଜି ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କଥା କହିବା ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି।

ସେମାନଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରତି ମୋର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କିପରି?



ବାର୍ତ୍ତାବାହକଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ

ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ

- ଅବମାନନା
- ଜିଦ୍‌ଖୋର
- କପଟାଚାର

ବ୍ୟାବହାରିକ ପ୍ରୟୋଗ

ବାର୍ତ୍ତାବାହକଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ



“ପୁଣି ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣ ସମସ୍ତେ ମୋଶାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ହାରୋଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଚସା[...] ତହୁଁ ଦେଶ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନୂନର ପୁତ୍ର ଯିହୋଶୂୟ ଓ ଯିଫୁନ୍ନିର ପୁତ୍ର କାଲେବ ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଚିରିଲେ; ଆଉ ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ-ସନ୍ତାନଗଣର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀକି କହିଲେ [...] ମାତ୍ର ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥରରେ ମାରିବାକୁ କହିଲେ।” (ଗଣନା ପୁସ୍ତକ ୧୪: ୨-୧୦)



ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶର ଦ୍ୱାରଦେଶରେ, ଦେଶର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଗୁପ୍ତଚରମାନଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା। ସେମାନଙ୍କ ବିବରଣୀ କହିଥିଲା ଯେ ଦେଶଟି ଈଶ୍ୱର କହିଥିବା ପରି ଉତ୍ତମ ଥିଲା (ଗଣନା ୧୩:୨୭)। କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ଏକ ନିରୁତ୍ସାହଜନକ ବାର୍ତ୍ତା ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା (ଗଣନା ୧୩:୨୮, ୩୧)। ତା’ପରେ ଈଶ୍ୱର ସେହି ଦେଶକୁ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ପାଇଁ କାଲେବଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କଥା କହିଥିଲେ (ଗଣନା ୧୩:୩୦)।



ରାତିସାରା ଚିନ୍ତନ କରିବା ପରେ, ଲୋକମାନେ ଏକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ: ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବାହକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବେ (ଗଣନା ୧୪:୧-୪)। ଯେତେବେଳେ ଯିହୋଶୂୟ ଏବଂ କାଲେବ ଉତ୍ସାହପ୍ରଦ ବାକ୍ୟ ପୁନରାବୃତ୍ତି କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଥର ମାରି ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ (ଗଣନା ୧୪:୬-୧୦)।



ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଅନ୍ୟ କେତେକ ବାର୍ତ୍ତାବାହକ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାତ ହୋଇଥିଲେ (୨ ବଂଶା ୨୫:୧୫-୧୬; ଆମୋଷ ୭:୧୦-୧୩)।

ଏହି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନର କାରଣ କ’ଣ ଥିଲା? ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ସେମାନେ ଆଣିଥିବା ବାର୍ତ୍ତା ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଶା ସହିତ ମେଳ ଖାଉ ନ ଥିଲା, କିମ୍ବା ସେମାନେ ନିଜ ପାପପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନଶୈଳୀକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନ ଥିଲେ।



ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ

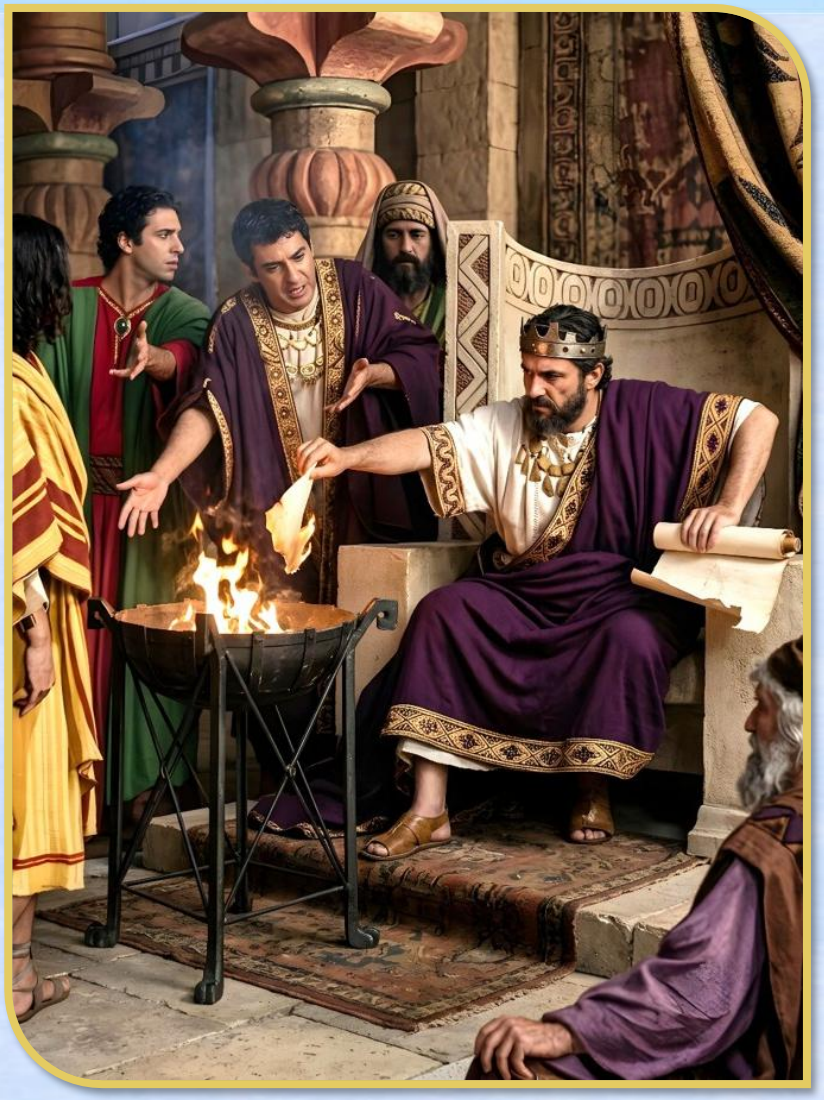


ଅବମାନନା

"ଅନନ୍ତର ଯିହୂଦି ପୁସ୍ତକରୁ ତିନି ଚାରି ପତ୍ର ପାଠ କଲା ଉତ୍ତାରେ ରାଜା କଲମତ୍ରାସରେ ତାହା କାଟି ଅଗ୍ନିପାତ୍ରରେ ଥିବା ଅଗ୍ନିରେ ତାହା ପକାଇ ଦେଲେ, ତହୁଁ ସେହି ପାତ୍ରରେ ଥିବା ଅଗ୍ନିରେ ସମୁଦାୟ ପୁସ୍ତକ ଭସ୍ମସାତ୍ ହେଲା।" (ଯିରିମୀୟ ୩୬: ୨୩)

ରାଜା ଯିହୋୟାକୀମଙ୍କ ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ଗୁରୁତର ପାପରେ ଲିପ୍ତ ଥିଲେ। ଈଶ୍ୱର ଯିରିମିୟଙ୍କୁ ଭାବବାଣୀର ବାର୍ତ୍ତା ସହିତ ଏକ ପୁସ୍ତକ (ନଳାକାର କାଗଜ) ଲେଖିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହାଫଳରେ ରାଜା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରାମର୍ଶଦାତାମାନେ ସତର୍କ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ମନ୍ଦ ଆଚରଣରୁ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବେ (ଯିରି ୩୬:୧-୩)।

କିନ୍ତୁ ଯିହୋୟାକୀମ ସେହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଅବଜ୍ଞା କଲେ ଏବଂ ନିଆଁରେ ପକାଇ ତାହାକୁ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଲେ, ଯଦିଓ କିଛି ଲୋକ ତାହା ନ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ବିନତି କରିଥିଲେ (ଯିରି ୩୬:୨୧-୨୫)। ଏହାର ଉତ୍ତରରେ, ଯିହୋୟାକୀମଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ କଠୋର ଭାବବାଣୀ ଘୋଷଣା କରାଗଲା, ଏବଂ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥିବା ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପୁନର୍ବାର ଲେଖାଗଲା ତଥା ବିସ୍ତାର କରାଗଲା (ଯିରି ୩୬:୨୭-୩୧)।





ଆମେ ଭାବିପାରୁ ଯେ ଯଦି ଆମେ ବାଇବଲ ନ ପଢ଼ିବା, ତେବେ ଆମେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତାହା କରି ଶାନ୍ତିରେ ବଞ୍ଚିପାରିବା। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚେତାବନୀକୁ ଅଣଦେଖା କରିବା, ତେବେ ଆମେ ଆମର ପାପ ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟତାର ଫଳ ଭୋଗିବା।



ଜିଦ୍‌ଖୋର

"ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ନବୂଖଦ୍ନିତ୍ସର ରାଜା ତାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରାଇଥିଲା, ସେ ତାହାର ବିଦ୍ରୋହୀ ହେଲେ; ଆଉ ସେ ଆପଣା ଗ୍ରୀବା ଶକ୍ତ କଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରିବାକୁ ଆପଣା ହୃଦୟ କଠିନ କଲେ।" (ଦ୍ୱିତୀୟ ବଂଶାବଳୀ ୩୬: ୧୩)



ଯିହୁଦାର ଶେଷ ରାଜା ସିଦିକୀୟ ବାବିଲୋନ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରହିବାକୁ ଶପଥ ନେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ଚୁକ୍ତି ଭାଙ୍ଗିଦେଲେ। ସେ ଯିରିମିୟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଚେତାବନୀ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ବାରମ୍ବାର ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କଲେ (୨ ବଂଶା ୩୬:୧୨)।

ଯେତେବେଳେ ବାବିଲୋନୀୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଯିରୂଶାଲମକୁ ଘେରି ରହିଥିଲେ, ସିଦିକୀୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ପାଇବା ପାଇଁ ଯିରିମିୟଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ (ଯିରି ୩୮:୧୪)।



ବାର୍ତ୍ତାଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା: ବାବିଲୋନ ନିକଟରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆପଣ ନିଜ ଜୀବନ ତଥା ଯିରୂଶାଲମକୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ (ଯିରି ୩୮:୧୭-୨୩)। କିନ୍ତୁ ସିଦିକୀୟ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ। ତାଙ୍କ ଜିଦ୍‌ଖୋର ମନୋଭାବ ଯିରୂଶାଲମର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ବିନାଶ ଆଣିଦେଲା (୨ ବଂଶା ୩୬:୧୩)।



ଏଗାର ବର୍ଷ ଧରି ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଆଶାର ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯଦି ସେ ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ଆଚରଣ ବଦଳାନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ହେବ। ବେଳେବେଳେ ସେ ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ କୌଣସି ସ୍ଥାୟୀ ସଂସ୍କାର କରି ନ ଥିଲେ (ଯିରି ୩୪:୮-୧୧)।

କପଟାଚାର

"ଅତଏବ, ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି କହନ୍ତି, ତାହା ମାନ ଓ ପାଳନ କର, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ଅନୁସାରେ କର୍ମ କର ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ କହନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କରନ୍ତି ନାହିଁ।" (ମାଥି୍ଉ ୨୩: ୩)



ଯୀଶୁ ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କୁ କପଟୀ ବୋଲି କାହିଁକି କହିଲେ?

କାରଣ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ କଥା ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କିଛି କରୁଥିଲେ (ମାଥି୍ଉ ୨୩:୩)

କାରଣ ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭାରୀ ବୋଝ ଲଦି ଦେଉଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ନିଜେ ତାହା ବୋହିବାକୁ ଚାହୁଁ ନ ଥିଲେ (ମାଥି୍ଉ ୨୩:୪)

କାରଣ ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଥିଲେ ତାହା କେବଳ ଲୋକଦେଖାଣିଆ ଥିଲା, କେବଳ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ (ମାଥି୍ଉ ୨୩:୫)

କାରଣ ସେମାନେ ସମ୍ମାନ ପାଇବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଉ ନ ଥିଲେ (ମାଥି୍ଉ ୨୩:୬-୭, ୧୧-୧୨)

କାରଣ ସେମାନେ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ପାଳନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନ ଥିଲେ (ମାଥି୍ଉ ୨୩:୨୯-୩୧)

କାରଣ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରନ୍ତି ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ (ମାଥି୍ ୨୩:୩୪)

କପଟୀ ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଏଥିପାଇଁ ଲେଖାଯାଇଥିଲା ଯେପରିକି ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ଉଦାହରଣ ଅନୁସରଣ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା, ଏବଂ ଯେକୌଣସି ମନୋଭାବ ବା ଚିନ୍ତାଧାରା ଯାହା ଆମକୁ ଈଶ୍ୱର ଦେଇଥିବା ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ ନେଇଯାଏ, ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା।

ବ୍ୟାବହାରିକ ପ୍ରୟୋଗ



“ଏହିସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିଲା, ଆଉ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଯୁଗା; କାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି, ଏପରି ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଚେତନା ନିମନ୍ତେ ସେହିସବୁ ଲେଖାଯାଇଅଛି।” (୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୦: ୧୧)

"ଯେଉଁମାନେ ଅତୀତକୁ ମନେ ରଖିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ଏହାକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ନିନ୍ଦିତ" (ଜର୍ଜ ସାନ୍ତାୟାନା)।

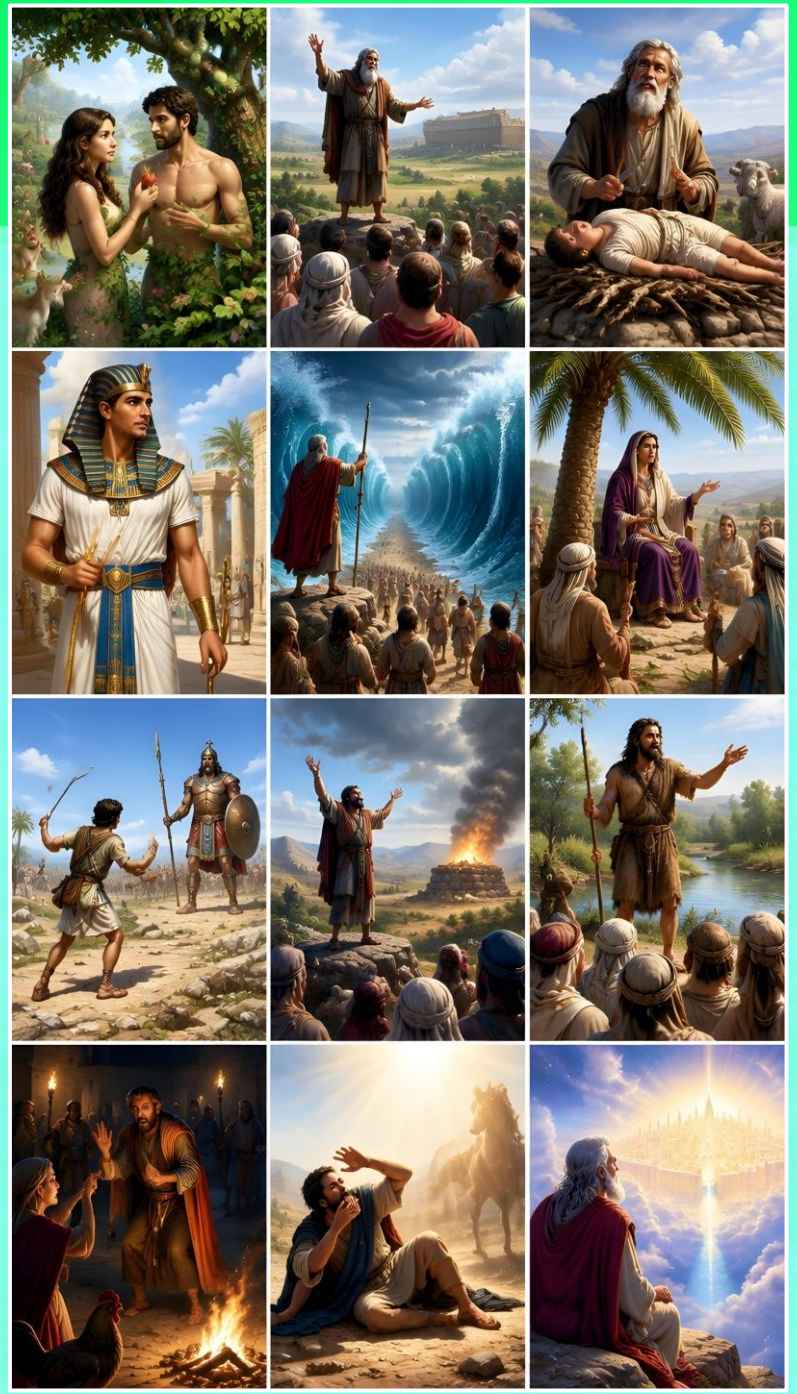
ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ମାନବଜାତିର ଅନୁଭୂତି—ଭଲ ହେଉ ବା ଖରାପ—ତାହାକୁ ଅଣଦେଖା କିମ୍ବା ଉପେକ୍ଷା କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ।

ଅତୀତ ପ୍ରାୟତଃ ଭବିଷ୍ୟତର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ହୋଇଥାଏ। ଅତୀତ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାହା ଘଟୁଛି ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯାହା ଘଟିବ ତାହାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀ ସ୍ଥିର କରିଥାଏ।

ଯଦି ଆମେ ଶାସ୍ତ୍ରର ଚେତାବନୀ ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ ନିକଟକୁ ପଠାଉଥିବା ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା, ତେବେ ଆମେ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଭୁଲଗୁଡ଼ିକ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ବାଧ ହେବା ନାହିଁ (୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧୦:୧୧)।



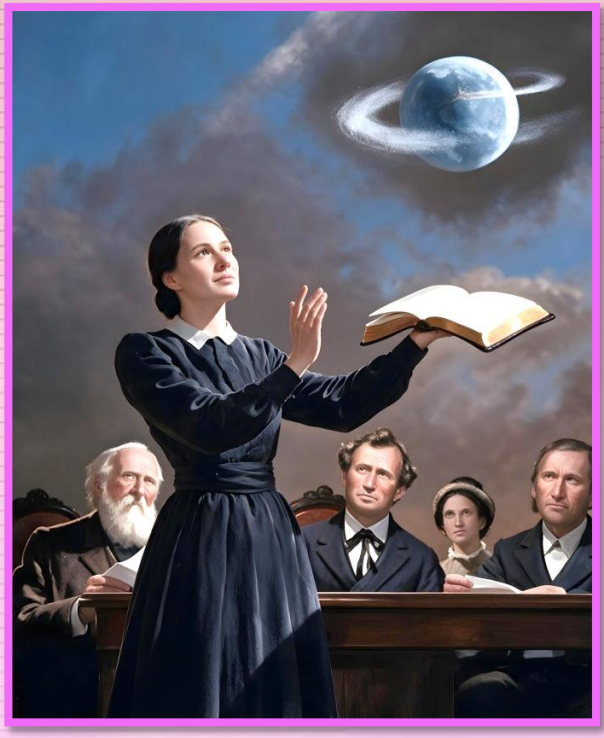
“ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ହେବ; ତାହାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍-ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କର, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ।” (ଦ୍ୱିତୀୟ ବଂଶାବଳୀ ୨୦: ୨୦)



“ତିରସ୍କାରର ବିରୋଧ କରିବାର ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ଯିରିମିୟଙ୍କ ଉପୀଡ଼ନ ଓ କାରାବାସର କାରଣ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ଆଜି ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୟମାନ। ଅନେକେ ବାରମ୍ବାର ଦିଆଯାଉଥିବା ଚେତାବନୀ ଶୁଣିବାକୁ ମନା କରନ୍ତି, ବରଂ ଏପରି ଭଣ୍ଡ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅହଙ୍କାରକୁ ପ୍ରଶଂସା କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କୁକର୍ମକୁ ଅଣଦେଖା କରନ୍ତି। ବିପଦର ଦିନରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ନିଶ୍ଚିତ ଆଶ୍ରୟ କିମ୍ବା ସ୍ୱର୍ଗରୁ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନୋନୀତ ସେବକମାନେ ନିନ୍ଦା, ଅବହେଳା ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଆରୋପ ମାଧ୍ୟମରେ ଆସୁଥିବା ପରୀକ୍ଷା ଓ ଦୁଃଖକଷ୍ଟକୁ ସାହସ ଏବଂ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ସାମ୍ନା କରିବା ଉଚିତ। ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ସେମାନେ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସହିତ କରିଚାଲିବା ଉଚିତ, ଏହା ସର୍ବଦା ମନେ ରଖିବା ଯେ ପୂର୍ବକାଳର ଭାବବାଦୀମାନେ, ମାନବଜାତିର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ତାଙ୍କର ପ୍ରେରିତମାନେ ମଧ୍ୟ ବାକ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ଉପୀଡ଼ନ ସହ୍ୟ କରିଥିଲେ।”

EGW (Prophets and Kings, p. 438)

ପରିଶିଷ୍ଟ: ଏଲେନ୍ ଜି. ହ୍ୱାଇଟ୍‌ଙ୍କ ଦର୍ଶନ





ଏଲେନ୍ ଜି. ହ୍ୱାଇଟ୍ ସର୍ବସାଧାରଣରେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବା ଦର୍ଶନଗୁଡ଼ିକ ଅଲୌକିକ ଘଟଣା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଥିଲା: ସେ ନିଶ୍ୱାସ ନେଉ ନ ଥିଲେ; ତାଙ୍କ ଆଖି ଖୋଲା ରହୁଥିଲା; ତାଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ କ'ଣ ଘଟୁଥିଲା ସେ ବିଷୟରେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଜ୍ଞ ହୋଇ ଚଳପ୍ରଚଳ ହେଉଥିଲେ; ...

ଯଦିଓ କେହି କେହି ତାଙ୍କୁ ଆତ୍ମ-ସମ୍ମୋହନ (ମେସ୍ମେରିଜିମ୍)ର ଅଭିଯୋଗ ଲଗାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ କେବେ ଦର୍ଶନରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ କିମ୍ବା କେବେ ସେଥିରୁ ବାହାରୁଥିଲେ, ତାହା ଉପରେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନ ଥିଲା।

ଯେତେବେଳେ ଏଲେନ୍ ଦର୍ଶନ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଜେମ୍ସ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଉପସ୍ଥିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରୁଥିଲେ, ଯାହାଫଳରେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧୀମାନଙ୍କ ମନରେ ଥିବା ଏହାର ଅଲୌକିକ ଉତ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସନ୍ଦେହ ଦୂର ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ଦୃଢ଼ ହୋଇପାରିବେ।

ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ମେସ୍ମେରିଜିମ୍‌ର ଅଭିଯୋଗ ଆଣିଥିଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ସେ ନିଶ୍ୱାସ ନେଉ ନ ଥିବା ଦେଖି ଚକିତ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ଦର୍ଶନ ଘଟୁଥିଲା ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ଭୟଭୀତ ହୋଇ ପଳାୟନ କଲେ।